

Bavorský Podewils-Lindner

Válka roku 1866 znamenala pro většinu evropských států jasný signál, že je nutno urychleně zavést do výzbroje zadovky. Kromě Pruska, které mělo náskok, na tom byly mocnosti asi tak stejně a hledaly vhodný model. Bavorsko stálo ve válce roku 1866 na straně poraženého Rakouska. Ačkoliv prohraná válka připoutala Bavorsko k Prusku, Bavoři nepřijali do výzbroje pruskou jehlovku (tehdy již zastaralou), ale vydali se k zadovce vlastní cestou.

Perkusní předovka Podewils M1858. Z těchto zbraní vznikaly perkusní zadovky Podewils-Lindner.

Bavorská armáda šla do války v roce 1866 vyzbrojena perkusní předovkou M1858. Byla to zbraň ráže 13,9 mm, tedy stejné jako rakouská puška Lorenz M1854. Ostatně zavedením pušek této ráže reagovaly některé státy Německého spolku na zavedení pušek Lorenz Rakouskem po roce 1854. Nejprve se už v dubnu 1856 sjednotily na společné pušce ráže 13,9 mm Bádensko, Hessensko a Württembersko. Bavorsko zavedlo v roce 1859 pušku M1858 Podewils a Sasko v roce 1861 nakoupilo pěchotní pušky Lorenz.

Ve chvíli, kdy Bavorsko hledalo novou zadovku, mělo tudíž ve výzbroji poměrně nedávno zavedenou kvalitní

předovku. Přezbrojení na tyto zbraně stálo hodně peněz, a teď by se měly vyhodit? A tak Bavorsko, podobně jako v téže době Rakousko, hledalo cestu k zadovce přes transformaci předovek.

Svobodný pán Philipp von Podewils (1809–1885), ředitel bavorské státní zbrojovky v Ambergu (*Königlich Bayerische Gewehrfabrik*), byl konstruktérem bavorské předovky M1858. Měl snahu zkonstruovat zbraň přesnou. Vadil mu piston, který byl samozřejmě položen po pravé straně hlavně. K zážehu prachu docházelo nerovnoměrně z pravé strany a střela se podle Podewilsova názoru vychylovala. Proto Po-

dewils vymyslel piston, jehož kanálek sice přicházel zprava, ale ústil nikoliv z boku do komory, nýbrž ze zadu uprostřed dnového šroubu.

Podewilsova pěchotní puška byla zavedena ve třech provedeních, z nichž jedno bylo myslivecké. Předpis pro tyto zbraně podepsal bavorský král Maxmilián II. dne 24. března 1859 a už na začátku roku 1860 byla bavorská pěchota vybavena novými puškami M1858, takže přezbrojení muselo být neobyčejně rychlé. Podewils použil také vlastní podkaliberní expanzní střelu, která měla v zadní části dutinu, takže ji při výstřelu prachové plyny trochu *nafoukly* a ona se tak lépe zařízla do

Perkusní zadovka Podewils-Lindner z Vlastivědného muzea v Olomouci. Při transformaci perkusní předovky M1858 na systém Podewils-Lindner se snažili vyměnit nebo pozměnit jen ty díly, u nichž to bylo nezbytně nutné. Přibyl válcový odsuvný závěr, jehož klika by při uzamčení měla směřovat doprava, a zámková deska sahá u transformované zbraně výš než u původní. Pažba za hlavní byla vydlabána, aby se do vzniklého prostoru vešlo válcové pouzdro závěru.

